

za to a bojimo se, da še sluša vlada pač tudi letos bolj na upetje lahončičev, kakor pa na pohlevno prošnjo slov. rodoljubov. Na Primorji je lani poskočilo število udov družbe sv. Mohorja za 798 in je upanje, da jih pristopi letos vsaj toliko, da bode 1000 novih udov. — Zadnji teden je bila huda burja na Krasu in je vrgla cel železniški vlak s tira, strehe pa je na večih krajih vrgla z žel. poslopij. — Mesto in okolica Trsta šteje 156.042 prebivalcev. Lani se je ondaj narodilo 4338 otrok, umrlo pa 4623 ljudi, torej za 315 več, kakor se jih je v celem letu narodilo. — Ital. šolsko društvo „pro patria“ snuje v Barkovljah nov šolski vrt in ker ima denarja obilo, vjame gotovo tudi več slov. otrok vanj. — Župan v Zagrebu, g. Badi-novac, ni bil po volji madjaronski vladi in zato ga je odstavila, ne da bi veliko vprašala, za-kaj? — Ogerska ministra pl. Tisza in baron Orczy sta bila v ponedeljek na Dunaji in svet ugiblje, kaj sta ondaj hotela. Tisza je bil pri svitem cesarju, grofu Taaffeju in — baronu Rothschildu. Za denar mu je tedaj že hodilo. — Govori se, da prevzame vojni minister, fzm. Bauer, vlado Bosne in Hercegovine v svoje roke, doslej ste na skrbi drž. ministru za finance, baronu Kallay. Le-ta je Madjar in sili mad-jarščino tudi v Novo Avstrijo, pa menimo, da ondaj ni posebno popraševanja za njo.

Vunanje države. Sv. Oče so poslali lepo pismo bavarskim škofom za odgovor na njih pismo udanosti in vidi se iz odgovora srčna žalost sv. Očeta, da je še toliko po svetu sovraštva do sv. cerkve. — Italijanski vladi se mudi in zato napenja sedaj vse sile, da dobi novih vojaških pušk, pravi se, da jih dobi do konca leta najmanj 800.000. No le tako naprej! — V Parizu je sedaj glavno vprašanje, kdo dobi dne 27. t. m. največ glasov, general Boulanger ali jud Jaques. Prvi je seveda zoper, zadnji pa je za sedanjo vlado. Sedaj pa je še celo negotovo, kateri da kje zmaga. — V Lüttichu, velikem mestu Belgije, je bil na novo leto velik shod katoliških veljakov. Da Italiji na njem niso peli hvale, to se zna in pravi se, da se misli ital. poslanik pritožiti zoper shod. — Znani Geffcken je vendar le izpuščen iz ječe in vse mogoči nemški kancelar, Knez Bismark torej v tem ni zmagal. Zato pa mu je cesar Viljem izrekel v lastnoročnem pismu svojo zahvalo za njegovo delovanje na blagor Nemčije. Je tudi nekaj. — V tem, ko dobimo mi v Avstriji vojno brodovje na spodnjem Dunavu, pripravljajo Rusija enako na Visli, torej na reki, ki teče iz naše Galicije v rusko Poljsko. Rusko brodovje je na tej reki nevarno Avstriji pa tudi Nemčiji. — Bolgarija in Srbija ste se sporazumeli ter je Srbija popustila Bolgariji Bregovo, ta pa je odstopila Srbiji kos druge zemlje. Tudi trgovini odprete obe državi pot

čez svoje meje, prav je, menimo, oboje za obe. — Srbska skupščina je vsprejela ustavo prav v obliki, v kateri jo je kralj Milan ji predložil. Vse eno pa je odstopilo Krističevo ministerstvo, novo bode brž iz čistih radikalcev in na čelu mu hode Tavšanovič, Avstriji tako ministerstvo ne bode preprijazno. — Knez Črnogorski, Nikita, poda se te dni v Petrograd in misli delj časa ostati v ruskem glavnem mestu. — Da bi se Turčija približevala Rusiji in z njo stopila v nekako zavezo, to ni, da bi človek kar tako verjel, vendar pa je mogoče. Vojne odškodnine pa ji še ni izplačala, se ve, odkod pa bi vzela toliko denarja za njo? — Iz Suakima, doli v Afriki, se poroča, da sta Emin paša in njegov tovariš še vedno v rokah kalifovih pa da se jima ne godi slabo. — V Indiji tirja domače ljudstvo, da naj Anglija poslej gleda na domače može, kedar oddaje drž. službe. Doslej so vse take službe v rokah anglijskih ljudi in lahko se zna, da jih gleda za to čedalje bolj pisano domače ljudstvo. Ni verjetno, da se izgodi že k malu kaj za domače ljudstvo. — V Panami, v ožini, ki veže severno Ameriko z južno, dela se velik prekop, po katerem bi prišle ladije iz enega morja v drugo, je sedaj veliko hrupa. Možem, ki imajo to velikansko delo v rokah, je pošel denar in za to so dali 9000 delalcem slovo. Ti so torej brez dela ali, kar je huje, tudi brez jela, vendar pa je še upanje, da se še delo ne pretrga do cela.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

S tem sem Božič mojega otroškega življenja opisal, a imel sem srečo, veliko enakih doživeti. Seveda, ko sem odrasel, pozabil sem mnogo o tem; vendar ostal mi je v spominu prelep in čudovit — praznik.

Štirinajst let star sem prišel v rejalko v Münster, a v božičnih praznikih in počitnicah potoval sem vselej domú; in z veseljem snidenja se je pomešalo tudi veselje velikega praznika sv. dneva. Božično drevesce je stalo v hiši kakor popred, in materina ljubezen ga je olepotila z najlepšimi darovi.

II.

V devetnajstem letu mojega življenja sem dostal moje študije in sklenil se posvetiti mestvu, ali stujo besedo, inženirstvu. Po prisrčnem in žalostnem slovesu od starišev in ljubeznjive v krasno devico odrastle sestrice grem v Berlin, kjer sem bil pri teti kaj prijazno sprejet. Z vestnostjo in ljubeznijo poprijel sem se uka. Na drugej strani pa me mika velikomestno živ-

ljenje, obiskoval sem gledališče, gostilne in muzeje. V zadnjem me je navdušil prizor orožja in oblačila tujih narodov tako, da sem dobil veselje do potovanja, vzbudilo pa se je v meni že v nježni mladosti pri knjigah potopisnih. Sklenil sem že sedaj, pozneje moje znanosti v tujih deželah v prid obračati.

Ko je zima prve svoje kosmiče po pustej zemlji raztresla, sem se v pismu s stariši dogovoril, bi-li v Božiču zopet domu potoval. Oče so sklenili, naj raje ostanem v Berolinu pri teti.... Tudi mati so nekaj bolehalo in radi tega je sv. božični čas v hiši mojih starišev tiho minol.

Vest o bolezni moje ljube matere me je silno iznemirila, takoj pišem sestri, naj mi lastnoročno javi o tem. Nestrpljivo sem čakal od sestre pisma, dnevi so bili — dolgi. Božič se bližuje, a od sestre ne dobim nijednega glasú. Mučne skrbi me terejo, in nemirno sem blodil velikokrat po živahnih ulicah berolinskih, ne da bi se oziral na šetajoče ljudi in prekrasne izložbe.

Ko sem enkrat prišel od sprehoda domu, mi dadó teta list. Bil je od sestre. Vendar enkrat! S tresočo roko sem odprl — zavitek in v naglici preberem nekaj vrstic. Oh, ljuba mamica so hudo bolni, oče me pozivljajo, da takoj pridem domú. Britko sem plakal...

Takoj se odpravim na pot. Železniški vagoni so bili napolnjeni z veselimi ljudmi, ki potujejo na božične dneve domú; a jaz sem sedel med njimi ném — s skrbjo v prsih. Velik sneg, ki je drugi dan zapadel, je pouzročil, da se je vlak zakasnil. Večkrat sem moral cele ure na postajah čakati, vedno sem bil nemirnejši.... V sledečem dnevu je zapadlo še več snega in vlak je vedno zaostajal. Prišel je 24. gruden, dan pred Božičem. Tisoče spominov mi polni srce in solze mi lijó po licih. Kako vse drugače je bilo, ko sem kakor rejalec potoval domú, pričakovali so me na zadnji postaji ljuba mamica, a sedaj — — — Oh! (Dalje prih.)

Smešnica 2. „Oče“, nagovori mlad gizdalin trgovca, „jaz sem prišel vašo hčer snubit“. „Že prav“, odvrne trgovec gledaje ženina po strani, „katero češ? 18letna dobi 10 tisoč, 25letna 20 tisoč in 30letna 30 tisoč goldinarjev; katero torej hočeš?“ „Prosim“, vpraša ženin naglo „ali nimate še katere bolj stare?“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je občini Orešje, Bizeljske župnije, daroval 50 gld., da si kupi zvon za svojo kapelo.

(Imenovanje.) G. K. Martinak, pristav c. kr. okr. sodnije v Mariboru, pride na enako mesto k c. kr. okrožni sodnji v Celji, g. A.

Liebisch, pristav c. kr. okr. sodnije v Šmarji, pride k c. kr. okr. sodnji l. Dr. v Mariboru, g. Jos. Kronvogel, pristav c. kr. okr. sodnije v Kozjem, v Št. Lenart v slov. gor. in g. Jos. Rotner, pristav c. kr. okr. sodnije v Ribnici, v Kozje.

(Občni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda pri sv. Lenartu v slov. gor. ima dne 13. januarja t. l. ob 3. uri popoldan v gostilni g. Poliča svoj občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav in nagovor, 2. poročilo tajnika in denarničarja, 3. volitev stalnega odbora, 4. razni predlogi in nasveti. K obilni vdeležitvi udov, kakor narodnjakov vabi Odbor.

(Cerkvena oprava.) Pri čč. šolskih sestrah v Mariboru ste dve podobi, Srce Jezusovo in Marije, na prodaj. Podobi ste v olji barvani in sodite za oltar; dobite se za 18 fl. Tudi mešnih plaščev in vel je na prodaj za primerno ceno.

(Za slov. šolo.) Naučno ministerstvo je vsled rekurza zaukazalo, da mora tudi na III. razrednej ljudske šoli pri sv. Marjeti nižje Ptuja biti edini in izključivi podučni jezik slovenščina. Tudi občini Buče in Verače v Kozjanskem okraji vložile ste vže potrebne vloge pri deželnem šolskem совету in naučnem ministerstvu, da se nemški poduk tako uredi, kakor to postave predpisujejo. Slava!

(Podružnica) Okr. zastop v Šmarji se poteguje za to, da se osnuje v Šmarji podružnica c. kr. kmetijske družbe.

(Ljudsko štetje.) Leta 1890 vrši se po našem cesarstvu štetje prebivalcev in se delajo že sedaj priprave za to. Upamo, da bode to štetje, kar se tiče narodnosti, boljše, kakor je bilo zadnje.

(Odpoved.) Pri zadnji seji okr. šolsk. sveta v Konjicah je bilo prav živahno, posebno g. Jož. Pučnik iz Vitanja se je nosil, kakor da bi bil na „gmajni“. Kakor se sliši, vzel je sedaj mož slovo iz okr. šolsk. sveta.

(Lansko leto) se je v Čadramu rodilo 75 otrok, umrlo pa je 43 ljudi in poročilo se je 14 parov. Župnija šteje 2400 prebivalcev.

(Obravnava) G. dr. J. Hoisel, deželni zdravnik na Slatini, je tožil g. J. Johana, posestnika slatine v Kostivnici, na žaljenje časti. Pri c. kr. okr. sodnji v Rogatci se je „doktorčku“ nagodilo, pri c. kr. okrožni sodnji v Celji pa je propadel. „Šulverein“ zato žaluje, „nemška sestra“ na Slatini pa si je brž naročila črno obleko.

(Davek!) Okr. zastop v Mariboru priporoča občinam, naj vpeljejo davek na psove. Čudni možakarji, ti v okr. zastopu.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so na dalje darovali p. n. gg.: Mar. Rop 1 fl., dr. Mlakar 2 fl., Jan. Kramberger žup. v Vur-